

13de JAARGANG, NR. 238
11 MEI 2015

IN DIT NUMMER:

1 NIEUWS

4 JAZZ OP DE PLAAT

Stephanie Fracke, Chris Lightcap,
 Paul Heller, Cassandra Wilson,
 José James, Joyce Elaine Yuille,
 Avishai Cohen e.a.

10 JAZZ OP DE PLANKEN

Tuck & Patti, Snarky Puppy en
 het Metropole Orkest e.a.

EN VERDER:

13 New York Calling (Roos Plaatsman)

14 Bestsellers Jazz Center

16 Overzicht festivals juni

JAZZFLITS 239

staat 25 MEI op

<http://www.jazzflits.nl>

JAZZFLITSEN

Zangeres Roos Jonker. (Foto: Joe Meijer)

Eerste namen showcases Jazzdag 2015 bekend

Zangeres Ntjam Rosie, gitariste Corrie van Binsbergen, Gosto, Azure Hiptronics, Antimufa, Joyce-Lou & JDMC, Phil's Music Laboratory, Pieter Bast E.S.P. Quintet, Pierre Dunker Music en zangeres Roos Jonker treden op tijdens het gratis toegankelijke showcaseprogramma van de Jazzdag 2015. Het programma biedt een mix van jong talent en meer gevestigde namen. De selectie voor de showcases werd gemaakt door Michelle Kuypers (Mojo, North Sea Jazz), Co de Kloet (Radio 6), Bart Suèr (Dox), Merijn Thiemessen (Sublime FM) en Niels Nieuborg (North Sea Jazz Club). De Jazzdag, eigenlijk twee dagen, wordt op 26 en 27 juni gehouden op de Kop van Zuid in Rotterdam.

ia 77

JazzFlits

ONAFHANKELIJK JAZZPERIODIEK SINDS 2003

Een blik op de hal met standhouders. (Foto: Kay Michalak)

BELANGSTELLING VOOR TIENDE JAZZAHEAD! OVERTREFT VERWACHTINGEN ORGANISATIE

Met 929 standhouders en de komst van zo'n drieduizend jazzprofessionals uit 55 landen, heeft de tiende editie van Jazzahead! de verwachtingen van organisator Messe Bremen overtroffen. De beurs vond van 23 tot en met 26 april in Bremen plaats.

Omdat ruim 30% meer standhouders dan vorig jaar zich hadden aangemeld, moest zelfs een nieuwe hal in gebruik worden genomen. Maar ook het aantal beursbezoekers steeg gestaag verder. Onderdeel van Jazzahead! vormden ruim honderd concerten. Die trokken zo'n 16.000 bezoekers, een stijging ten opzichte van vorig jaar. Showcaseconcerten waren te bezoeken in het gebouw van de Messe Bremen en in het nabijgelegen culturele centrum Schlachthof. Tal van deze concerten zijn op de website van Jazzahead! alsnog te bekijken. De volgende editie van Jazzahead! is volgend jaar van 21 tot 24 april. Dan staat de jazz uit Zwitserland centraal

Bekijk hier een aantal Jazzahead!-showcases:
<http://www.jazzahead.de/nc/mediathek/audiovideo/2015/>

NIEUWS

Geen Jazz Ten Toon-podium tijdens Breda Jazz Festival 2015

Jazz Ten Toon, de organisatie die al jaren tijdens het Breda Jazz Festival concerten in de Stadsgalerij verzorgde, doet dat dit jaar niet. "Gaandeweg de voorbereidingen zijn er organisatorische en financiële problemen ontstaan, die het onmogelijk maakten op tijd een goed programma samen te stellen. Het spijt ons oprecht als we met dit besluit mensen teleurstellen, maar deze keus was helaas onvermijdelijk", aldus de organisatie op de website. Men hoopt in 2016 weer terug van weggeweest te zijn.

Jazz Junior Unlimited gaat cd in New York opnemen

Jazz Junior Unlimited, een bigband van leerlingen van de Muziekschool Amsterdam, gaat in oktober naar Manhattan, New York. Onder leiding van vaste dirigent Peter Guidi gaat het orkest daar een aantal concerten geven en in een studio cd-opnamen maken. Die cd komt aan het eind van het jaar uit met als titel 'Limited Edition'. Om geld in te zamelen voor het cd-project geeft de bigband op 15 juni samen met de Jazz Focus Bigband een concert in de North Sea Jazz Club, Amsterdam. Onder het motto 'Send The Band To New York' is het project ook te vinden op de crowdfunding-website Voordekunst.nl.

Volg het jazznieuws op de voet. Ga naar:

<https://www.facebook.com/Jazzflits>

PODIA

750 BRABANTSE BASISCHOLIËREN IN BRED A OP EINDPRESENTATIE JAZZPROJECT

Een beeld van de eindpresentatie van het Jazz Project voor basisscholen in Breda. (Foto: J. Walburg)

Zo'n 750 scholieren uit de hoogste groepen van de basisscholen uit Breda en omgeving verzamelden zich 20 april in het Chassé Theater (Breda) voor de eindpresentatie van het Jazz Project voor basisscholen. "Met begeleiding van een jazzband stond de zaal een uur lang op zijn kop met zingende, klappende, tikkende en dansende leerlingen", aldus saxofoniste en initiator Naomi Adriaansz.

Het jazzproject voor basisscholen is onder haar leiding vijf jaar geleden nieuw leven ingeblazen. Naomi Adriaansz borduurde voort op een jazzproject dat jaren met succes door Jazz Ten Toon werd georganiseerd. In de werkgroep achter het project zitten ook Theo en Bart Wouters. De drie willen de jeugd op een ongedwongen en interactieve manier met jazzmuziek kennis laten maken en hen de muziek zelf laten spelen. Voorafgaand aan de presentatie in het Chassé Theater hadden de leerlingen met hun docent in de klas zich zo goed mogelijk op deze eindpresentatie voorbereid. Ook mochten de kinderen een jazzposter maken. Jazz Ten Toon stelde de prijzen hiervoor beschikbaar. De winnende posters worden gedurende het Breda Jazz Festival tentoongesteld in de Nieuwe Veste Breda. Dit jaar mochten de leerlingen een jazzrap maken en uitvoeren op het podium. Adriaansz: "Ook dat werd vol enthousiasme gedaan." Het Jazz Project voor basisscholen vormde een opmaat tot het Breda Jazz Festival dat plaatsvindt van 14 tot en met 17 mei.

ICP ORKEST MAAKT AMERIKAANSE TOURNEE

'Han Bennink and Holland's World Renowned ICP Orchestra' – aldus het Amerikaanse persbericht – zijn tot 17 mei op tournee in de VS. De tour startte op 2 mei in Chicago en loopt ten einde in Portland.

De groep is in de VS om de nieuwe cd 'East Of The Sun' te promoten en speelt onder meer ook in New York en Detroit. Het ICP Orkest bestaat uit Guus Janssen (piano), Ab Baars, Tobias Delius, Michael Moore (klarinet/sax), Thomas Heberer (trompet), Mary Oliver (viool), Tristan Honsinger (cello), Ernst Glerum (bas) en Han Bennink (drums).

NIEUWS

Cyrille Aimée komt naar Den Bosch.
(Foto: Ariane Rousselier)

Podium Jazz Factory Den Bosch maakt succesvolle start

De Jazz Factory, het nieuwe jazzpodium in de Verkadefabriek in Den Bosch, kan terugkijken op een goed eerste jaar. Diverse concerten waren uitverkocht. Reden genoeg om na de zomervakantie de reeks concerten in de Clubzaal op zondagmiddag voort te zetten. Onder anderen Kapok, saxofoniste Tineke Postma, zangeres Cyrille Aimée en pianist Jef Neve zijn voor 2015 al vastgelegd.

Vakbond keert zich tegen vertrek afdeling jazz bij ArtEZ Enschede

FNV Kiem heeft zich gekeerd tegen de opheffing van de afdeling Jazz & Pop van het ArtEZ-conservatorium in Enschede. Bestuurder Caspar de Kieft heeft eind april een open brief gestuurd aan de directie van ArtEZ en de betrokken wethouders. Omdat studenten en werknemers zo fel tegen zijn, vraagt De Kieft om een nadere motivatie om de afdeling te verplaatsen naar Zwolle. De Kieft vindt dat er sprake is 'van nooit genormeerde criteria'. Hij had ook graag een openbaar debat over het besluit gezien.

Ahmad Jamal krijgt eredoctoraat

Pianist Ahmad Jamal krijgt 17 mei een eredoctoraat Muziek van het New England Conservatory. De eer valt ook ten deel aan zangeres Jessye Norman, violist Kyung-Wha Chung en pianist Russell Sherman.

MEER DAN DUIZEND DEELNEMERS VERWACHT BIJ KOMENDE EDITIE JAZZDAG

De organisatie van de jaarlijkse Jazzdag verwacht de komende editie in LantarenVenster meer dan duizend artiesten, A&R-managers, journalisten, labelvertegenwoordigers, producenten en muzikuitgevers uit Nederland en Europa. De Jazzdag vindt op 26 en 27 juni plaats op de Kop van Zuid in Rotterdam.

De deelnemers aan de Jazzdag komen om zaken te doen, te netwerken, nieuw talent te ontdekken bij de showcases en deel te nemen aan het conferentieprogramma. In dat programma wordt onder meer gesproken over de toekomst van jazz op de Europese radio, het doorontwikkelen van aanstormend jazztalent, de mogelijkheden van de jazz op de groeiende vinylmarkt, en de betekenis van conservatoria voor de jazzpraktijk. Evenals vorig jaar staat op vrijdagavond het onderdeel Next Generation Jazz op het programma. Daarin laten de beste studenten van de zeven Nederlandse masteropleidingen van zich horen. Op 27 juni vindt in LantarenVenster de EBU European Jazz Competition plaats. Dit is een nieuw onderdeel. De Jazzdag is tevens het startschot voor North Sea Round Town, dat in Rotterdam van 26 juni tot 12 juli meer dan tweehonderd jazzconcerten omvat. (<http://www.jazzdag.nl>)

WETHOUDER ANTWERPEN BEZORGD OVER TOEKOMST FESTIVAL JAZZ MIDDELHEIM

De toekomst van het Antwerpse festival Jazz Middelheim is onzeker. In 2017 lopen verschillende sponsordeals af, waaronder die met de publieke omroep Klara. Door de bezuinigingen in België zal die minder te besteden hebben en is het nog maar de vraag of verlenging van de overeenkomst aan de orde is.

De Antwerpse cultuurwethouder Philip Heylen zou beëindiging van de bijdrage van Klara zeer betreuren: "Niemand kan in twijfel trekken dat dit een topfestival is, dat Antwerpen en Vlaanderen al decennia lang internationaal mee op de kaart zet", zo zegt hij 21 april in dagblad De Morgen. "We mogen jazz in ons land niet laten teloorgaan zoals dat al bij andere genres is gebeurd." In ruil voor de ondersteuning van Jazz Middelheim door Klara wil Heylen met de omroep samenwerken bij verschillende Antwerpse festivals en evenementen. Jazz Middelheim is dit jaar van 13 tot en met 16 augustus. Onder anderen de saxofonisten Joe Lovano, Chris Potter en Archie Shepp, gitarist Bill Frisell en zangeres Cécile McLorin Salvant treden op. 'Artist in residence' is pianist Jason Moran.

PRIJZEN

MOERS FESTIVAL KRIJGT EJAAR AWARD 2015

Het Duitse Moers Festival is vanwege de avontuurlijke programmering bekroond met de EJAAR Award 2015. De prijs werd eind april uitgereikt tijdens de beurs Jazzahead! in Bremen.

Bij de EJAAR (European Jazz Network) zijn ruim honderd organisaties aangesloten, waaronder festival, concertzalen en promotors. Het Moers Festival kenmerkt zich in de programmering door voortdurende innovaties en experimenten, aldus de jury van de jaarlijkse prijs. In 2013 ontving het Bimhuis (Amsterdam) de EJAAR Award.

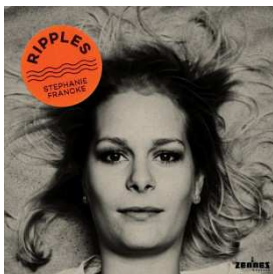
JAZZ OP DE PLAAT

STEPHANIE FRANCKE QUARTET

Ripples

ZenneZ Records

(www.stephaniefranke.nl)

Bezetting:

Stephanie Francke (as, ss),
Koen Schalkwijk (p),
Guus Bakker (b),
Niek de Bruin (d),
+ Elizabeth Simonian (voc).

Stephanie Francke (1989, Vlissingen) is nog piepjong maar heeft al haar tweede cd afgeleverd: 'Ripples'. Het is pas drie jaar geleden dat de Zeeuwse haar bachelor haalde aan het conservatorium van Rotterdam. In datzelfde jaar won ze de eerste prijs en de publieksprijs bij de Erasmus Jazzprijs. In april 2013 verscheen het debuutalbum 'Florigen' dat alom werd geprezen. In de zomer van 2013 stond Francke op het North Sea Jazz Festival.

Voor 'Ripples' dook de saxofoniste de studio in met Koen Schalkwijk op piano, Guus Bakker op contrabas en Niek de Bruijn op drums. De tien composities zijn van de hand van Francke en Schalkwijk. De stijl is traditioneel en de bezetting akoestisch. Francke is kennelijk een echte Zeeuwse: zuinig met noten en wars van nutteloos geëxperimenteer of gefreak. Een titel als 'The beach cabin' verwijst naar Stephanies geboortegrond. Ze baseerde het stuk op herinneringen aan zomers in een klein strandhuisje in Zoutelande.

Maar het kan een stuk abstracter. In 'Origami' (papiervouwen op zijn Japans) mijmert Francke over de indirecte wijze van communiceren van Japanners, die haar fascineert. In 'Jag vet en dejlige Rosa', een Zweedse volksliedje, horen we een verstilde gastsolo van zangeres Elizabeth Simonian. In 'Limousine' rijden we door de bomvolle straten van het jachtige New York. Kortom, genoeg variatie qua thematiek op 'Ripples'. Stephanie Francke en haar vrienden bewijzen dat kwaliteit en diepgang niet leeftijdsgebonden zijn. Ze klinken zeer volwassen.

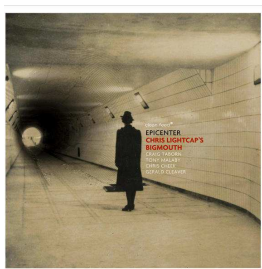
Hans Invernizzi

Stephanie Francke in concert: <http://bit.ly/1HRxUNG>

CHRIS LIGHTCAP'S BIGMOUTH

Epicenter

Clean Feed

Bezetting:

Tony Malaby, Chris Cheek (ts),
Craig Taborn (p, el-p, o),
Chris Lightcap (b, ac-g, o, comp),
Gerald Cleaver (d, perc).

Het repertoire van de Velvet Underground heeft zijn weg nog niet zo gevonden naar de wereld van de jazz en geïmproviseerde muziek. Dat is curieus, want het eigenzinnige werk van Lou Reed (en John Cale) leent zich er uitstekend voor. Dat blijkt uit de cover die prijkt aan het eind van dit nieuwe album van bassist Chris Lightcap, 'Epicenter'. Zijn kwintet Bigmouth maakt van 'All tomorrow's parties' een opwindende uitsmijter. De beukende drums van Gerald Cleaver, de stuwende bas van de leider zelf en de Cecil Taylor-achtige piano-uitspattingen van Craig Taborn stuwen de twee tenorsaxofonisten Tony Malaby en Chris Cheek naar grote hoogten. Het is een passend einde van een pakkend album, dat verder bestaat uit de zevendelige suite 'Lost and Found: New York'. Hierin schetst Chris Lightcap de stad waarin hij tot de meest gevraagde bassisten van het moment behoort. Muzikaal vult hij zijn ode aan de Big Apple met invloeden uit de Afrikaanse muziek ('Nine south' en 'Stone by stone' varen er wel bij). Maar ook zijn er referenties aan de eigentijdse rock (het Radiohead-achtige 'Down east', bijvoorbeeld) en Ornette Coleman (het titelstuk). De keuze voor twee tenoren is gewaagd, maar pakt subliem uit. Malaby en Cheek dansen soms met of naast elkaar of verstrengelen zich als geliefden in elkaar, nu eens lyrisch en hees, dan weer rauw en bronstig. Het immer fantasievolle en ritmisch sterke spel van pianoleeuw Taborn en de krachtcentrale Cleaver achter de drums maken 'Epicenter' tot een enerverende belevenis voor hoofd én hart.

Herman te Loo

Luister hier naar tracks van de cd:

<http://cleanfeed-records.com/product/epicenter/>

NEW AMSTERDAM VOICES

New Amsterdam Voices

Eigen beheer

(<http://www.newamsterdamvoices.com>)

Bezetting:

June Fermie, Vera Buijink, Marieke Smit, Minka Bodemann, Hebe Vrijhof, Pepijn van der Sande en Willem de Beer (voc).

JAZZ OP DE PLAAT

Ze ontmoetten elkaar op het conservatorium in Amsterdam waar ze alle zeven jazzzang studeerden. June Fermie, Vera Buijink, Marieke Smit, Minka Bodemann, Hebe Vrijhof, Pepijn van der Sande en Willem de Beer raakten bevriend en vormden in 2011 de a capella groep New Amsterdam Voices. Het werd tijd voor een registratie. Op hun titelloze ep, opgenomen in Amsterdam en geproduceerd door huisarrangeur, muzikaal leider en pianist Maartje Meijer, staan zes songs.

'Lately', 'Afro blue', 'Blame it on the boogie', 'Old man river', 'Short people' en 'Footprints' zijn geen echte jazzstukken en ze klinken wat te gepolijst en braaf. Wel zijn de arrangementen van Meijer zeer jazzy. New Amsterdam Voices heeft inmiddels op tal van jazzpodia en festivals gestaan en verleende medewerking aan het debuutalbum van Maartje Meijer. In juli 2014 nam de groep deel aan de internationale a capella competitie Vokal Total in Graz, Oostenrijk. De Voices wonnen de tweede prijs in de jazzcategorie en de derde prijs in de popcategorie.

Met alleen hun stemmen swingen de jonge vocalisten beschaafd de pan uit. Hun frisse mix van jazz en pop is het beluisteren absoluut waard. Ook als je binnen de lijnen kleurt, kan het resultaat vakwerk zijn. In technisch opzicht is de ep als proeve van bekwaamheid uitstekend. Op de eerste complete cd, die hopelijk binnen afzienbare tijd verschijnt, mag de benadering van de nummers wat eigenzinniger zijn.

Hans Invernizzi

New Amsterdam Voices in 'Blame it on the boogie':
<https://www.youtube.com/watch?v=n1qp16JOYGA>

'Trio' is alweer de vierde cd die saxofonist Paul Heller met een kleine groep in een jaar of zeven uitbrengt. Het is de tweede waarop ook John Engels is te horen. Die speelde ook mee op 'Special Edition Vol. 1' uit 2009. 'Trio' is opgenomen in de zo langzamerhand beroemde kelder van de drummer. Op de cd is te horen dat Engels niet alleen in standards, maar ook in een vrijere situatie goed uit de weg kan. Alert reageren en meegaan met de medespelers; een beetje muzikaal prikkelen, daar is hij niet vies van. De drie spelen ronduit spontaan samen. Hellers geluid doet aan de droge lage sound van Dexter Gordon denken, al trapt Heller de muziek wel wat feller op de staart. Zeker in 'Tot ziens', het slotstuk. Daarin gaat het er redelijk heftig aan toe. Ook als Engels en bassist Ruud Ouwehand zonder Heller doorgaan. Met een Monkiaans motiefje maken ze het nummer samen af.

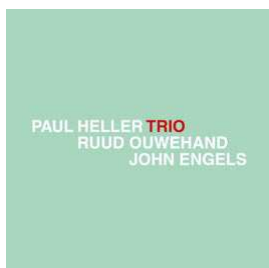
In 'Akselin ja Elinan', een Finse volksliedje, wordt mooi in 3/8ste gespeeld. Heller en Ouwehand tonen hoe je een simpel motiefje uit kan bouwen, terwijl Engels met zijn 'brushes' de ideale basis legt. Wat een volksliedje al niet voor mogelijkheden geeft. In de standard 'What is this thing called love' vliegen de drie lekker ver uit de bocht, terwijl ze toch 'aan het rijden' blijven. Heel in de verte blijft het thema in de solo van Paul Heller doorklinken. In de ballad 'It could happen to you' gebeurt hetzelfde: Heller zeilt fraai op de wind door het Van Heusen-thema. Hij vindt als vanzelf zijn weg door de akkoorden, over de gestadig spelende bas en de niet altijd gelijk kabbelende golfslag die uit de trommels wordt gehaald. Op 'Trio' staat muziek die mooi droog, mooi helder is. Informeel van aanpak en eigen van karakter. Ik denk dat de drie heren wel content met het resultaat waren. Ik ben dat in ieder geval wel.

Hessel Fluitman

PAUL HELLER TRIO

Trio

Mons

Bezetting:

Paul Heller (ts),
 Ruud Ouwehand (b),
 John Engels (d).

JOSÉ JAMES
Yesterday I Had The Blues
Blue Note

CASSANDRA WILSON
Coming Forth By Day
Sony Music

JOYCE ELAINE YUILLE
Welcome To My World
Schema

Bezetting:

Joyce Elaine Yuille (voc),
 Timo Lassy (ts),
 Georgios Kontrafouris (p, org, Wurlitzer),
 Antti Lötjönen (b),
 Ville Pynssi (d),
 Abdissa Assefa (perc),
 + Synthonic Orchestra di Sylvia Catasta.

JAZZ OP DE PLAAT

Honderd jaar geleden werd Billie Holiday (of 'Lady Day', de koosnaam die saxofonist Lester Young haar gaf) geboren. Voor de vocalisten José James en Cassandra Wilson was dat een goede aanleiding om een eerbetoon op te nemen. Billie Holiday was dan ook een fascinerende zangeres. Haar leven werd triest genoeg gekenmerkt door drugs en foute echtgenoten. Holiday stierf 44 jaar oud en totaal opgebrand. Ze zong onnavolgbaar. Haar intense vertolkingen hebben zoveel impact, dat je wel onder de indruk moet raken van haar zang. Ze maakte van elk liedje een intens levenslied.

José James zingt de songs van Billie Holiday al jaren. En hij doet dat op een integere manier. Met zijn lage, hese stem trekt hij de lijn van Billie Holiday door. Op 'Yesterday I Had The Blues' voert James Holiday's repertoire nog trager uit dan zijzelf deed. Dat was voor hem niet zo moeilijk, omdat zijn manier van zingen dicht bij haar uitvoeringen staat. Niettemin blijft hij ook zichzelf. Een knappe prestatie.

Cassandra Wilson bewijst met 'Coming Forth By Day' ook eer aan haar voorbeeld. Ze doet dat echter heel anders dan haar mannelijke collega. Wilson zingt heel nauwkeurig. Met haar sterke persoonlijkheid drukt ze het wezen van Billie Holiday weg. Ze trekt met haar uitvoering de songs naar zich toe. Mede door de moderne, hedendaagse begeleiding raakt het wezen van Billie Holiday ondergesneeuwd. Het is daardoor een ander eerbetoon dan ik had verwacht, ook al heeft ze songs opgenomen die Billie Holiday ook op haar repertoire had staan.

Hessel Fluitman

Beluister een track van het eerbetoon van José James:
https://www.youtube.com/watch?v=sZi_Kvb7M58
Idem van Cassandra Wilson:
<https://www.youtube.com/watch?v=NLP-tCH0zwM>

'Welcome To My World' is een echt Amerikaans-Europees samenwerkingsproject. De Amerikaanse zangeres Joyce Elaine Yuille wordt begeleid door de Finse band van saxofonist Timo Lassy, met onder anderen een Griekse toetsenist, Italiaanse blazers en dito strijkorkest. De cd is opgenomen in Italië. Georgios Kontrafouris was in het Griekenland van voor 2007 een van de belangrijkste pianisten. Via deze cd dringt hij nu ook hier door.

Joyce Elaine Yuille komt uit New York en heeft een stem die een kruising is tussen die van Denise Jannah en Sarah Vaughan. Haar grote heldin is Ella Fitzgerald. Yuille doet veel soul in haar muziek, maar 'Welcome To My World' is wel een jazzalbum. De openers van de cd, met veel ritmisch geklap, geven niet echt dat idee. Zo gauw echter de band van Timo Lassy mee gaat doen, begint het er op te lijken. Lassy is een tenorist met een wat rauwe toon.

Yuille heeft als 'ouwerwetse' zangeres ook wat nummers uit de soulhistorie opgediept, zoals 'It's madness' van Marvin Gaye (een prachtige ballad geworden) en 'Tryin' times' van Donnie Hathaway. De meeste stukken zijn evenwel geheel of gedeeltelijk van haar hand. Met haar welluidende stem maakt ze aantrekkelijke muziek die het midden houdt tussen jazz en soul. Al wordt de jazz op 'Welcome To My World' vooral ingebracht door haar begeleiders.

Hessel Fluitman

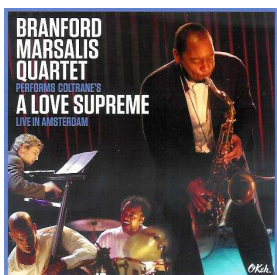
Beluister en bekijk de titeltrack van de cd:
<https://www.youtube.com/watch?v=eMeAq7OrXTg>

JAZZ OP DE PLAAT

BRANFORD MARSALIS QUARTET

A Love Supreme

OKeh

Bezetting:

Branford Marsalis (ts),
 Joey Calderazzo (p),
 Eric Revis (b),
 Jeff 'Tain' Watts (d).

Het meest indringende album van John Coltrane is zonder twijfel 'A Love Supreme'. Eind 1964 opgenomen met zijn vaste kwartet is dit Coltrane's spirituele eerbetoon aan de Schepper, een suite die opborrelt uit de blues, breekt met zijn werk ervoor en de opmaat is voor zijn werk erna waarin 'sheets of sounds' de boventoon gaan voeren. 'A Love Supreme' is niet het meest toegankelijke werk van Coltrane. Het luisteren ernaar is een zware opgave door de enorme energie die vrijkomt en de indringende spiritualiteit die er door de geen seconde verslappende Coltrane bij de luisteraar wordt in gehamerd. Het is daarom geen wonder dat dit draaipunt in de jazzgeschiedenis nauwelijks navolging heeft gehad. De enkeling die zijn tanden in deze suite heeft gezet heeft alleen de composities als uitgangspunt genomen. Het Turtle Island String Quartet maakte er een modern klassiek third stream-werk van en Wynton Marsalis een weinig geslaagde bigbandversie. Wynton maakte nog wel een betere versie met Elvin Jones, de drummer van Coltrane, maar door de trompet is de sfeer onvergelijkbaar. Broer Branford heeft het anders aangepakt. Hij bestudeerde nauwgezet het oorspronkelijke werk en voert dit zo getrouw mogelijk uit, precies langs de lijnen zoals Coltrane het bedoeld heeft. Dit zou makkelijk kunnen leiden tot een tweedehands versie maar dit is niet gebeurd. Hoewel Branford het originele werk op de voet volgt, doet hij nergens een poging Coltrane te imiteren of te herhalen. Hij speelt de noten in zijn eigen stijl (waarvan hij zelf zegt dat die nauwelijks door Coltrane is beïnvloed) en dat geldt ook voor de andere leden van het kwartet, van wie pianist Calderazzo nog het dichtst in de buurt komt van het originele spel van McCoy Tyner. Branford Marsalis' benadering slaagt daardoor glansrijk waar eerdere pogingen strandden. Zijn versie is nog steeds spiritueel en een energetisch gebalde massa, maar mist de beklemming van Coltrane, zodat dit zelfs toegankelijker is en makkelijker te beluisteren dan de versie van Coltrane. De opnamen zijn in 2003 gemaakt in het (voormalige) Bimhuis. Tijdens die Bimhuis-sessie liep een videocamera mee. Dit album bevat daardoor zowel een dvd met beeld en muziek als een aparte cd met alleen de muziek. Beeld en geluid zijn goed, al is het beeld wat aan de donkere kant. De dvd bevat als bonus nog een lang interview van Branford met de weduwe Alice Coltrane, die moeilijk verstaanbaar binnensmonds praat, maar toch nog enkele aardige anekdotes over Coltrane opdist, en kortere interviews over de suite met Branford, Michael Brecker, Miguel Zenón, David Sanchez en Ned Gould.

Tom Beetz

Bekijk deze formatie live in Amsterdam:

<https://www.youtube.com/watch?v=E8LQoV-uUW0>

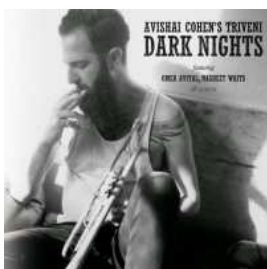
OVERZICHT GERECENSEERDE PLATEN EN BOEKEN

Bent u op zoek naar de recensie van een bepaald boek of een bepaald album? Raadpleeg dan onze **index van besproken boeken en platen**. De index geeft een overzicht van de boeken en platen die in de nummers 69 tot en met heden in Jazzflits zijn besproken, alfabetisch gerangschikt naar de auteur c.q. de uitvoerende artiesten. U vindt de index rechtsonder op onze website. Als u de overzichten nu meteen wilt raadplegen, klik dan hier: <http://www.jazzflits.nl>. De nummers 69 (januari 2007) en verder zijn op de Jazzflits-website in het archief te vinden.

AVISHAI COHEN'S TRIVENI

Dark Nights

Anzic Records

Bezetting:

Avishai Cohen (tp),
Omer Avital (b),
Nasheet Waits (d).

JAZZ OP DE PLAAT

Eerst een waarschuwing vooraf: 'Darker nights, darker days', het openingsnummer van deze cd zal dagen, of zelfs langer, in uw hoofd naklinken. Langzaam, met maar een paar noten en hallucinerende klanken nestelt deze track zich langdurig in uw hersenschors. Heerlijk. Trompettist Avishai Cohen maakte met dit trio twee eerdere cd's. Bij dit derde, ijzersterke album wordt samengewerkt met diverse gasten. Zogenaamd, volgens Cohen: 'No part of any master plan'.

Cohen beschrijft in het cd-boekje hoe ongedwongen de opnames plaatsvonden. Ze spraken met elkaar af dat ze maximaal twee 'takes' van een compositie zouden opnemen. Dat was extra lastig omdat de leider van tevoren niet had gemeld wat ze zouden spelen. De overdubs, met elektronische effecten, speelde de trompettist direct in na de originele opname, zonder eerst terug te luisteren. Daarbij speelden ze in dezelfde ruimte zonder akoestische afscherming en zonder hoofdtelefoons. Al deze aspecten leverden uiterst spontane en daardoor heel spannende muziek op. Van de tien composities zijn er zes eigen werk. Verder staan onder meer 'Goodbye pork pie hat' van Charles Mingus en 'Lush life van Billy Strayhorn op het album.

Hoogtepunt van 'Dark Nights' is de samenwerking met Cohens zus Anet op klarinet: 'Betray'. Het bepaald niet vrijblijvende stuk barst van de energie. Ondanks het aanvankelijk lage tempo schreeuwen, gillen en juichen trompet en klarinet, waarbij de effecten van trompet lijken op een scheurende elektrische gitaar. Drummer Nasheet Waits slaat supersnel: alsof zijn leven ervan afhangt. Tot slot zingt Keren Ann, uiterst langzaam: 'I fall in love too easily'. Met Cohen en Gerald Clayton op piano en dus zonder de bas en drum uit het trio. Het verwijst delicaat en zorgvuldig naar Chet Baker. Deze cd gaat prijzen winnen!

Peter J. Kortzen

Bekijk de band live in de studio:

<https://www.youtube.com/watch?v=cQaNM24oefM>

DEE DEE BRIDGEWATER, IRVIN MAYFIELD & THE NEW ORLEANS JAZZ ORCHESTRA

Dee Dee's Feathers

OKeh Records

Bezetting:

Dee Dee Bridgewater (voc),
Irvin Mayfield (tp, voc).

Zangeres Dee Dee Bridgewater heeft met het New Orleans Jazz Orchestra een cd opgenomen waarmee ze het New Orleans van voor de orkaan Katrina in herinnering wil roepen. Ook wil ze aangeven hoe levend deze stad sindsdien weer is. Op 'Dee Dee's Feathers' staan derhalve een aantal typische New Orleans-songs. In goed samenspel hebben de zangeres en het orkest onder leiding van trompettist Irvin Mayfield er levendige versies van gemaakt. 'What a wonderful world' bijvoorbeeld behandelt Bridgewater voor haar doen zeer voorzichtig, al komt het er niet zo zoet uit als destijds bij Louis Armstrong. Het orkest is trouwens goed op dreef in dit nummer. Ook 'One fine thing' van de in New Orleans geboren pianist Harry Connick staat op de plaat. Dr John, eveneens afkomstig uit New Orleans, kleurt 'Big chief' als zanger mee in. Verder draagt de percussie van Bill Summers in 'Dee Dee's feathers' en 'Congo square' een steentje bij. Het New Orleans Jazz Orchestra weet uitstekend de wat luie sound van de muziek van deze stad te creëren. Dat doen ze onder meer in Hoagy Carmichael's 'New Orleans'. Irvin Mayfield laat hier ook horen dat een demper voor hem geen geheimen heeft. Dee Dee Bridgewater antwoordt hem met een scat. 'Dee Dee's Feather' is een lekker pittig album.

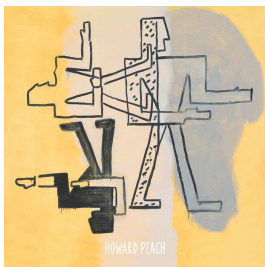
Hessel Fluitman

Maak hier kennis met het New Orleans Jazz Orchestra:

<https://www.youtube.com/watch?v=1EInJHCzAxY>

HOWARD PEACH
Howard Peach
W.E.R.F./El Negocito Records

Bezetting:

Chris Speed (ts), Simon Jermyn (bg),
Lander Gyselincx (d).

Luister hier naar een track:

<http://bit.ly/1ENRlov>

PAOLO FRESU
In Maggiore
ECM

Bezetting:

Paolo Fresu (tp, flh),
Daniele di Bonaventura (bandoneon).

I COMPANI
De Nacht Heeft Duizend Ogen
IC Disc

Bezetting:

Wouter van Bommel (tp, b, bg), Bo van de
Graaf (ss, ts), Aili Dewiks (v) Michel Mulder
(p, el-p, bandoneon), Jos Verest (verteller).

JAZZ OP DE PLAAT KORT

Howard Peach is geen persoon (net zo min als het legendarische Henry Cow), maar een groepsnaam. En de Amerikaanse saxofonist Chris Speed, de Ierse basgitarist Simon Jermyn en de Belgische slagwerker Lander Gyselincx zijn geen van drieën de leider van deze band. Laten we volstaan met het gegeven dat laatstgenoemde het gezelschap bijeen haalde tijdens een verblijf in New York. Gedrieën maken ze muziek die niet de paden der verwachtingen volgt. Parameters als melodie, harmonie en ritme zijn soms aanwezig, maar worden niet per se geleverd door het instrument dat daar traditioneel voor wordt ingezet. Eerder bouwen ze samen aan fascinerende klanksculpturen die soms droomachtige vertelsels zijn met een vaak duistere ondertoon. Toch schuwt Howard Peach ook een fijn liedje niet, zoals blijkt uit 'Hidden word', de enige track die niet puur uit improvisatie tot stand is gekomen. Jermyn krijgt hiervoor de credits. Hij bespeelt zijn basgitaar nadrukkelijk als een gitaar, laat hem zingen en elektronische klanken produceren via effectapparatuur. Speed meandert zijn tensorsaxlijnen overal tussendoor en Gyselincx is een subliem voorbeeld van een muzikant die toevallig drums is gaan spelen. **Herman te Loo**

De Sardijnse trompettist Paolo Fresu is veelzijdig. Daar getuigen zijn vele, verschillende opnamen van. Na 'Think', een cd die hij maakte met pianist Uri Caine, is 'In Maggiore' andermaal een duo-cd. Deze keer met bandoneonspeler Daniele di Bonaventura. De combinatie trompet-bandoneon heeft geleid tot een contemplatieve plaat met bedachtzaam spel. Elk stuk wordt in alle rust gespeeld. Het geluid van de trompet-fluegelhorn overheerst. De bandoneon treedt hier en daar natuurlijk ook wel op de voorgrond, maar het draait toch vooral om Paolo Fresu. Het label ECM, waarop deze cd verschijnt, heeft het patent op traag stromende muziek. Dat moet een muzikant wel kunnen opbrengen. Fresu bewijst hier weer eens dat hij dat kan en dat hij weet hoe hij een spanningsboog moet opbouwen. Voor de afwisseling had hij hier en daar wel een wat sneller stuk mogen spelen. Dat zou het geheel een iets lichtere toets hebben gegeven. Maar ja, de kunstenaar bepaalt en niet de criticaster.

Hessel Fluitman

De jongste toevoeging aan de rijke discografie van I Compiani is in een aantal opzichten bijzonder. Allereerst is er de kleine bezetting van het ensemble, met slechts saxofoon (Bo van de Graaf), viool (Aili Dewiks), piano/bandoneon (Michel Mulder) en bas/trompet (Wouter van Bommel). Bovendien tekent laatstgenoemde voor het leeuwendeel van de composities op 'De Nacht Heeft Duizend Ogen'. Leider Bo van de Graaf leverde ditmaal slechts materiaal voor twee van de zestien tracks. De teksten voor deze muziektheaterproductie, waarmee de groep momenteel door het land trekt, worden vertolkt door acteur Jos Verest. Hij leest onder meer poëzie van Gerrit Komrij en Carlos Drummond de Andrade. Het samengaan van muziek en tekst zorgt voor een sfeervol geheel, dat recht doet aan de associaties die we bij het thema 'nacht' hebben. Spannend, broeierig, verstillend en vooral niet schreeuwerig. De tensorsax van Van de Graaf klinkt hier eerder zwoel dan bronstig (zoals we dat normaal van hem gewend zijn) en Van Bommel gebruikt zijn beperkte muzikale palet zo slim mogelijk. 'De Nacht Heeft Duizend Ogen' is misschien niet de meest spectaculaire cd van I Compiani, maar wel de intiemste. En het hoesje van Kees Moerbeek alleen al rechtvaardigt de aanschaf van het album. **Herman te Loo**

TUCK & PATTY**Bezetting:**

Tuck Andress (gt),
Patti Cathcart (voc).

Datum en plaats:

2 mei 2015,
North Sea Jazz Club,
Amsterdam.

Het Amerikaanse jazzduo en echtpaar Tuck & Patti viert momenteel zijn 36-jarige muzikale samenwerking met een tour in Europa. Sinds hun debuut op het North Sea Jazz Festival in 1989 heeft het tweetal een trouwe schare Nederlandse fans opgebouwd. Het is dan ook niet verwonderlijk dat hun eenmalige optreden in de sfeervolle North Sea Jazz Club al ver van tevoren was uitverkocht.

Op het Amsterdamse jazzpodium maakte Patti Cathcart opnieuw grote indruk met haar zware, melodieuze van soul en gospel doordrenkte stem, die ergens thuishoort in het rijtje Cassandra Wilson en Dee Bridgewater. Tuck Andress bleek nog altijd een duizelingwekkende gitarist, beïnvloed door Joe Pass en Wes Montgomery. Zijn spel wordt gekenmerkt door virtuositeit en een opvallende semiakoestische sound. Het geheel is nog steeds een unieke mix van jazz, blues, gospel en pop, waarmee het tweetal sinds het debuutalbum 'Tears Of Joy' uit 1988 de wereld over reist.

Tuck & Patti opende de bijna twee uur durende performance met het twintig jaar oude 'Learning how to fly', met hypotiserende scats van Patti, gevolgd door overtuigend nieuw materiaal en publieksfavorieten. Daarnaast imponeerde Tuck met een fraaie bewerking van Michael Jacksons 'Man in the mirror' en ontbraken 'hits' als 'Love warriors', 'Takes my breath away' en natuurlijk Cindy Laupers 'Time after time' niet. Dit nummer kon op ontroerende bijval uit het publiek rekenen.

Opvallend tijdens het optreden was de stilte in de zaal. Regelmatig komt het voor dat bezoekers tijdens concerten het respect niet kunnen opbrengen om het conversatievolume te beperken. In de North Sea Jazz Club was dat voor de verandering anders en gaf het publiek – terecht - gehoor aan het stiltebeleid van het jazzpodium. En dat verdienen Tuck & Patti met hun meeslepende intieme luisterliedjes ook. Muzikale klasse zonder houdbaarheidsdatum.

Serge Julien

JAZZ OP DE PLANKEN

Tuck & Patti: 'muzikale klasse'. (Foto's : Eric van Nieuwland)

SNARKY PUPPY EN HET METROPOLE ORKEST

Datum en plaats:

30 april 2015, Schouwburg, Rotterdam.

Donderdag 30 april 2015: de koningin der Nederlandse orkesten betreedt om klokslag 21.00 uur het podium van de Schouwburg in Rotterdam. Als het 52-koppige Metropole Orkest is geïnstalleerd, volgen de twaalf leden van Snarky Puppy uit de VS met als hoofdlaekie dirigent Jules Buckley om een en ander in goede banen te leiden.

Vanaf de eerste celloinzet van 'Sintra' tot de laatste noten, van 'Shofukan', zindert de hele zaal van spanning en ontzag. Na mijn loftuitingen over het album 'Sylva' (bijna in zijn geheel vertolkt die avond) vorige keer in de Jazzflits, was mijn verwachtingspatroon voor dit concert zeer hoog. De nummers van 'Sylva' - over verschillende bossen her en der in de wereld en geschreven door Michael League - zijn prachtig en bieden genoeg ruimte voor de fenomenale solisten die beide orkesten herbergen. Bart van Lier, de eerste trombonist van het Metropole, soleerde krachtig en spetterend, maar kon op Euphonium ook zijn meer lyrische kant laten horen. Uiteraard was het weer Cory Henry op de Hammond die wat olie op het vuur gooide met zijn onnavolgbare spel. Leider League speelde meer dienend dan in de kleine setting van de groep alleen. Samen met dirigent Buckley zette hij de lijnen duidelijk uit. De percussiesectie was een lust voor het oog en kreeg een feature om ze nog eens extra in het zonnetje te zetten. Dat de houtblazers van het Metropole aan de zijkant van het toneel solistisch een bescheiden rol hadden, maakten ze goed door hun fraaie kleuringen en accenten door de avond heen.

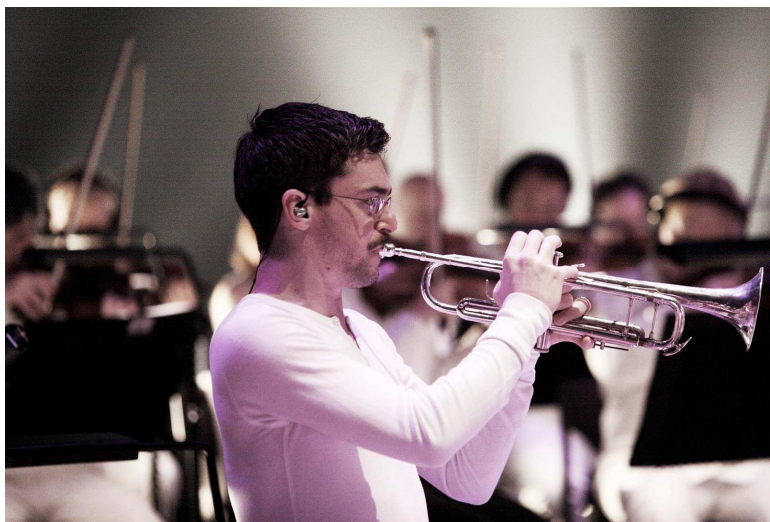
Opvallend is toch elke keer weer de spelvreugde die het orkest uitstraalt. Als ze niet spelen zitten ze echt te genieten van alles wat er om hen heen gebeurt (en dat is veel!). Als er al een kritische noot zou moeten zijn, dan betreft die het geluid. De drums waren niet gedefinieerd genoeg en de bas was ook nauwelijks te horen. Maar je wende snel aan deze kleine tekortkomingen. Wat rest is een geweldige avond waarop bleek dat ook oudere stukken van Snarky Puppy de 'Metropole-bewerking' goed kunnen verdragen! Hopelijk komt er een vervolg want deze samenwerking is een 'match made in heaven', zoals de Engelsen zo mooi kunnen zeggen.

Reinier van Bevervoorde

JAZZ OP DE PLANKEN

Zowel de leden van het Metropole Orkest als van Snarky Puppy waren geheel in het wit gekleed. Hier dirigent Jules Buckley. (Foto: Joke Schot)

Trompettist Justin Stanton van Snarky Puppy. (Foto: Joke Schot)

Cory Henry gooide met zijn Hammond olie op het vuur. (Foto: Joke Schot)

SNARKY PUPPY EN HET METROPOLE ORKEST (REPETITIES)

Datum en plaats:

28 en 29 april 2015,
Muziekgebouw van de Omroep, Hilversum.

Precies een jaar na de geslaagde opnamesessies die in april 2014 plaatsvonden in het Energiehuis in Dordrecht, ontmoetten het collectief Snarky Puppy en het Metropole Orkest (MO) elkaar opnieuw. Aanleiding was de release van het gezamenlijke cd/dvd-album 'Sylva' medio april. Dit album werd vorig jaar semi-live opgenomen in aanwezigheid van een select publiek, dat gedurende de vier opnamedagen aanwezig kon zijn. Wie het geluk had om dit treffen mee te maken, stond letterlijk midden in een creatief proces van grote omvang. Een gelegenheidsformatie van 64 musici deed aan creatieve kennisuitwisseling. Voorafgaand aan de twee overweldigende concerten op 30 april en 1 mei in de Rotterdamse Schouwburg, trof Snarky Puppy het MO in het Muziekgebouw van de Omroep. De standplaats van het orkest in Hilversum.

Als voorbereiding op de concerten, werd twee dagen gerepeteerd. Alle composities werden minutieus doorgenomen. Waar nodig werden arrangementen aangescherpt of herschreven. Iedereen is een jaar rijper en concorderen in een grote zaal vraagt om voortschrijdend inzicht.

Dankzij de chemie tussen Michael League en Jules Buckley, de respectieve leiders van Snarky Puppy en het MO, was de veerkracht van het gecombineerde ensemble groot. Het enthousiasme waarmee werd gemusiceerd was van alle gezichten af te lezen. De wederzijdse betrokkenheid blokkeerde elke vorm van routine. Pure synergie tilde beide groepen boven henzelf uit. Binnen dit klimaat groeide de vorm gestaag en werd alles op scherp gezet.

Elk praktijkmoment biedt kansen om te experimenteren. Ook op deze dagen ontstonden ideeën, werden schetsen gemaakt en ingevingen uitgetoet. Tot welke opmaten dit heeft geleid, zal de toekomst leren.

Roland Huguenin

Reinier van Bevervoorde doet op pag. 11 verslag van een concert.

JAZZ OP DE PLANKEN

Cory Henry, Bill Laurance en Michael League (vlnr) bestuderen hun nieuwe cd 'Sylva'. (Foto: Joke Schot)

Cory Henry poseert. (Foto: Joke Schot)

Jules Buckley en Michael League. (Foto: Joke Schot)

Benny Green: "A jazz musician is a juggler who uses harmonies instead of oranges."

NEW YORK CALLING

HET HUIS VAN LOUIS ARMSTRONG

Roos Plaatsman is zangeres en woont in New York. In Jazzflits doet ze verslag van haar muzikantenbestaan daar.

Weet u wie de supersterren in Nederland waren in de jaren dertig of veertig? Ik zou geen enkele naam kunnen noemen... Grote kans dat het aan mij ligt of aan mijn leeftijd, maar hier in New York kent iedereen, jong of oud, Louis Armstrong, de superster van tachtig jaar geleden. In Queens staat het Louis Armstrong-huis dat ik afgelopen vrijdag eindelijk heb bezocht. In 1943 kocht Louis' vierde vrouw Lucille het huis voor hen en tegenwoordig trekt het jaarlijks zo'n 15.000 bezoekers. Dat is natuurlijk niet veel voor een museum in een stad als New York, maar je moet er wel bij bedenken dat het huis in de wijk Corona ligt, minstens veertig minuten met de subway vanaf Manhattan. Corona is in de laatste jaren uitgegroeid tot een echte Latino-wijk en naast het Louis Armstrong-huis biedt het weinig meer dan goede taco's, tortas en empanadas. Als ik vanaf de subway naar het huis loop, zitten de bewoners op hun veranda begeleid door een dreunende 'Latin beat'. Niet helemaal wat je je voorstelt bij de wijk die Louis Armstrong zijn thuis noemde, al wonden er toentertijd vooral Italianen.

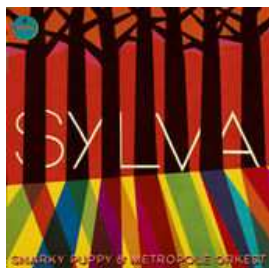
Nog nooit ben ik dichterbij een echte superster gekomen dan nu.

Een gids leidt ons groepje rond door het huis waar Louis Armstrong tot zijn dood in 1971 woonde. Ik verwachtte een tentoonstelling over zijn leven en zijn muziek, maar het draaide vooral om het huis en de inrichting. Nadat ook Lucille overleed heeft er niemand anders in het huis gewoond en alles is precies zoals het was toen Louis Armstrong er woonde. De meubels, de keuken, de vazen, het behang, het tapijt enzovoorts. Lucille kocht het huis voor 8.000 dollar, terwijl Louis op dat moment al wereldberoemd was en een half miljoen per jaar verdiende. Maar in plaats van een paleisje met een hek erom koos Lucille een gezinswoning in een wijk waar Louis niet als superster werd behandeld maar als ieders buurman. Ook wonden er veel gezinnen en Louis was dol op kinderen. Van buitenaf mag het dan geen paleis zijn, maar zodra je binnenstapt zie je dat Lucille er alles aan heeft gedaan om het huis perfect in te richten. Zo is de badkamer van marmer met 22-karaats gouden doucheknoppen en kranen. De felblauwe keuken is de hipste die ik ooit heb gezien en heeft een ingebouwde blender en een afwasmachine met een 'party'-instelling. De slaapkamer heeft een enorme inloopkast met zilver glanspapier behangen en Louis zelf was vooral erg blij met zijn persoonlijke studeerkamer met een taperecorder waarmee hij zijn melodieuze opnam. De meer dan 700 tapes worden bewaard in de Louis Armstrong Archives in Queens College. Na de rondleiding van veertig minuten heb ik helaas weinig nieuws geleerd over Louis Armstrong zelf, maar kijkend naar foto's van hem valt me op dat veel ervan in zijn huis zijn gemaakt. Louis in de studeer, Louis in de badkamer, Louis op de oprit, Louis op de traplift die Lucille voor hem aanschafte vlak na zijn vierde hartaanval, nog nooit ben ik dichterbij een echte superster gekomen dan nu.

Met haar band ROOS maakte **Roos Plaatsman** twee cd's. In 2011 stond ze in de finale van het Nederlands Jazz Vocalisten Concours. Sinds 2013 treedt ze op onder de artiestennaam Rose Ellis. Haar website: <http://roseellismusic.com>.

BESTSELLERS JAZZ CENTER

Datum: 4 mei 2015

- 1 Snarky Puppy**
Sylva (Impulse)
- 2 Jose James**
Yesterday I Had The Blues (Blue Note)
- 3 David Sanborn**
Time And The River (Okeh)
- 4 Eric Vloeimans**
Oliver's Cinema Act II (V-Flow)
- 5 Boy Edgar Big Band**
Boy's Big Band Return (NJA)

Bestsellers Jazz Center is een overzicht van de best verkochte cd's van de Haagse specialzaak Jazz Center; (<http://www.jazzcenter.nl>).

TIPS JAZZ CENTER

- 1 Steve Gadd**
70 Years Strong (BFM Jazz)
Ter ere en glorie van de 70ste verjaardag van Steve Gadd. Dé drummer voor elke stijl en situatie, en nog steeds 'on top of his game'. Wederom een album met de voltallige James Taylor-begeleidingsband

2 Tore Brunborg
Slow Snow (ACT)
Deze fenomenale Noorse saxofonist (die doet denken aan Jan Garbarek) met zijn solodebuut op ACT. Mede door de gitaren van Eivind Aarset een avontuurlijk, maar wonderschoon geheel.

3 E.J. Strickland
Undying Spirit (Strick Music)
In Smalls (NYC) zagen we twee jaar geleden E.J. Strickland live. Nu is er dan deze studio-cd. Heerlijke postbop met een modern randje. Vooral Luis Perdomo (piano) en Jaleel Shaw (alt sax) stelen de show.

Tips Jazz Center is een overzicht van cd's die volgens Reinier van Bevervoorde en Jan Bax (van de Haagse specialzaak Jazz Center) een plek in de Bestsellers Jazz Center verdienen; (<http://www.jazzcenter.nl>).

EUROPE JAZZ MEDIA CHART

Datum: 4 mei 2015

Pianiste Eve Risser. (Foto: Sylvain Gripoix)

Henning Bolte, Jazzism:

Kari Ikonen Trio

Beauteous Tales And Offbeat Storie's (Ozella)

Patrik Sandberg & Magnus Nygren, Orkester Journalen:

The Groove

Stop it! (Imogena)

Cim Meyer, Jazz Special:

Ken Thomson and Slow/Fast

Settle (NCM 40138)

Lars Mossefinn, Dag & Tid:

Tore Brunborg

Slow Snow (ACT)

Luca Vitali, Giornale della Musica:

Tim Berne's Snakeoil

You've Been Watching Me (ECM Records)

Axel Stinshoff, Jazz thing:

Snarky Puppy

Sylva (Impulse!)

Madli-Liis Parts, Muusika:

Raul Sööt

Deeper Sound Know (Paw Marks Music)

Paweł Brodowski, Jazz Forum:

Charles Lloyd

Wild Man Dance (Blue Note)

Jon Newey, Jazzwise:

Partikel

String Theory (Whirlwind)

Anna Filipieva, Jazz.Ru:

Vladimir Goloukhov & Friends

12 Months (Artbeat)

Jan Granlie, Salt Peanuts:

Eve Risser

Des Pas Sur La Neige (Clean Feed)

Christine Stephan, JAZZTHETIK:

Joe Lovano & Dave Douglas

Soundprints (Blue Note)

De Europe Jazz Media Chart geeft een overzicht van de favoriete albums van een reeks Europese recensenten en wordt maandelijks samengesteld door het Europe Jazz Network, een samenwerkingsverband van jazzfestivals, -clubs en -promotors.

DE GOUWE OUWE VAN...

Hessel Fluitman

JOHN COLTRANE QUARTET

Live At The Village Vanguard Again!
MCA Impulse!

Geen idee meer wanneer ik 'Live At The Village Vanguard Again!' van het John Coltrane Quartet in huis kreeg. Ergens eind jaren zestig, begin jaren zeventig. Ik weet nog wel dat ik 'm bij mijn ouders thuis in Wijk aan Zee eindelijk eens opzette, toen iedereen op een zomerse dag buiten was. Eindelijk eens de bassolo van Jimmy Garrison horen en – plaat omdraaien – 'My favorite things'! Wat een kabaal, tot en met gillende geiten aan toe. Met als extra saxofonist Pharoah Sanders. Een schoolvoorbeeld van vrije improvisatie. Totdat opeens uit die orgie van geluid het thema noot voor noot opsteeg. Dat maakte alles goed. Echt toegankelijk was en is de muziek niet voor de meeste mensen. Maar de plaat is wel een 'statement' van heb ik jou daar. Het is muziek waar heel veel jazz de maat mee wordt genomen. Zelf heb ik deze plaat niet vaak gedraaid. Twintig jaar geleden merkte saxofonist Ben van den Dungen eens op dat hij wel honderd platen van Coltrane had en dat hij ze allemaal grijs gedraaid had om de solo's te leren kennen. Dat zette me aan het denken: hoe *doe* je dat? Luisteren, spelen, uitproberen? Uitschrijven? Al die overblazen noten, dat scheuren ... Als niet-muzikant had ik daar geen idee van. Het preluderen, het opladen, het zoeken naar de ontlading, de verwerking van de muzikale problemen. Dat zijn dingen die je als luisteraar pas in de loop van de tijd ontdekt. Bijvoorbeeld door verschillende versies van een compositie te vergelijken. Dan ontdek je dat een compositie niet 'slechts' een kwestie van 16 of 32 maten is. Deze plaat van het John Coltrane Quartet was een draaipunt in mijn ontwikkeling. Een plaat die weerstand oproep, omdat het zulke controversiële muziek was, en nog steeds is.

In de rubriek 'De Gouwe Ouwe van' zingt een medewerker van Jazzflits de lof over een speciale elpee, cd of dvd uit zijn of haar eigen collectie.

JAZZ OP DE PLANKEN

Klatwerk3. (Persfoto)

Klatwerk3, het trio van leider-pianist Boelo Klat (hij schrijft ook alle muziek), bassist Ruud Vleij en drummer Ancel Klooster, speelde 19 april in de oude Groningse schippersociëteit De Sleutel. Het trio wijdde zich in de eerste set voornamelijk aan mooie melodieën, die niet in de eerste plaats jazzy klonken, maar eerder klassiek, met hier en daar een vleugje popmuziek. Een goed voorbeeld daarvan was 'Whispering'. 'Eyeopener' (tevens de naam van de laatste cd van het trio) was nog zo'n mooie 'blend' van jazz en klassiek. Het stuk vormde een belangrijk deel van de eerste set. In de tweede set verschoof het accent meer naar de jazz. Het hoogtepunt was ongetwijfeld: 'Walk like Monk'. Het stuk is Klat's ode aan de grote bebopvernieuwer, maar 'blender' Boelo voegde daar een mooi vleugje van Horace Silver en Herbie Nichols aan toe. Schitterend nummer! Bij de presentatie van zijn vorige cd 'Who Are You' speelde Boelo als toegift het toen nog niet opgenomen stuk 'New York'. Klat speelde dat nummer nu geheel anders. 'New York' is een knap en dynamisch nummer, waarin de compositionele kracht van Boelo Klat goed uit de verf komt. Klat sloot het concert af met 'Money'. Ook hierin mengde Klat invloeden uit alle hoeken: bluesy stride piano met lichte swing.

Boelo Klat is een veelzijdig musicus en componist die voortdurend in beweging is. Ruud Vleij en Ancel Klooster lieten in het concert zien dat zij de perfecte begeleiders voor hem zijn. Klat en zijn Klatwerk verdienen duidelijk een groter en breder publiek. Een publiek dat geïnteresseerd is in de vermenging van de Amerikaanse jazztraditie en de Europese klassieke muziektraditie.

Bart Hollebrandse

OVERLEDEN

Bernard Stollman, 19 april 2015 (85)

Amerikaanse producer en oprichter van het ESP-label.

Margo Reed, 15 april 2015 (73)

Amerikaanse zangeres.

Eric Doney, 17 april 2015 (62)

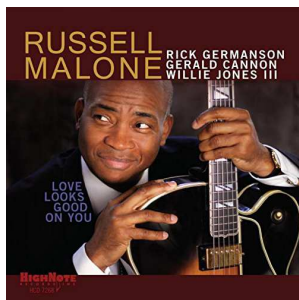
Amerikaanse pianist.

Mick Collins, 9 april 2015 (76)

Britse trompettist.

JAZZWEEK TOP DRIE

Datum: 4 mei 2015

- 1 **Russell Malone**
Love Looks Good On You (HighNote)
- 2 **Steve Turre**
Spiritman (Smoke Sessions)
- 3 **Dave Stryker**
Messin' With Mr. T (Strikezone)

De JazzWeek Jazz Top Drie geeft een overzicht van de meest gedraaide albums op de Noord-Amerikaanse jazzradio; (www.jazzweek.com).

COLOFON

JAZZFLITS is een onafhankelijk jazzperiodiek voor Nederland en Vlaanderen en verschijnt twintig keer per jaar. **Uitgever/hoofdredacteur:** Hans van Eeden. **Eindredactie:** Sandra Sanders. **Vaste medewerkers:** Tom Beetz, Reinier van Bevervoorde, Arne Van Coillie, Hessel Fluitman, Bart Hollebrandse, Frank Huser, Hans Invernizzi, Peter J. Korten, Lex Lammen, Herman te Loo, Jan J. Mulder, Jan Nieuwenhuis, Roos Plaatsman en Lo Reizevoort. **Fotografie:** Tom Beetz, Jos Krabbe, Joke Schot, Jean Schoubs, Willem Schwertmann. **Website:** Henk de Boer. **Logo:** Het **JAZZFLITS**-logo is een ontwerp van Remco van Lis. **Abonnementen:** Een abonnement op **JAZZFLITS** is gratis. Meld u aan op www.jazzflits.nl. Een abonnee krijgt bericht als een nieuw nummer op de website staat. **Adverteren:** Het is niet mogelijk om in **JAZZFLITS** te adverteren. **Adres(post):** Het postadres van **JAZZFLITS** is per e-mail bij ons op te vragen. **Adres(e-mail):** Het e-mailadres van **JAZZFLITS** is jazzflits@gmail.com. **Bijdragen:** **JAZZFLITS** behoudt zich het recht voor om bijdragen aan te passen of te weigeren. Het inzenden van tekst of beeld voor publicatie impliceert instemming met plaatsing zonder vergoeding. **Rechten:** Het is niet toegestaan zonder toestemming tekst of beeld uit **JAZZFLITS** over te nemen. Alle rechten daarvan behoren de makers toe. **Productie:** **JAZZFLITS** wordt geproduceerd door De Juiste Tekst (www.dejuistetekst.nl). **Vrijwaring:** Aan deze uitgave kunnen geen rechten worden ontleend.

FESTIVALS JUNI

WhoSheDo speelt op het Amersfoort Jazz Festival. (Persfoto)

CUTTING EDGE FESTIVAL

Theater Dakota, Den Haag

30 mei 2015

(<http://www.theaterdakota.nl>)

Met onder anderen: Teus Nobel Quintet, Loran Witteveen, Kaja Draksler en Wild Organ & Drums.

DOEK FESTIVAL #13

Diverse locaties, Amsterdam

2 tot en met 7 juni 2015

(<http://www.doek.org/festival/>)

JAZZ TE GAST

Diverse locaties, Zuidhorn (Gr.)

6 juni 2015

(<http://www.kunstte gast.nl/programma/>)

Met onder anderen: Michael League (Snarky Puppy), Karl Seglem, Noordpool Orkest, Tim Wes en Rik Mol.

AMSTERDAM JAZZ FESTIVAL

Arena, Amsterdam

7 juni 2015

(<http://www.amsterdamjazzfestival.info/>)

Met onder anderen: Hans Dulfer, Candy Dulfer, New Cool Collective en Lick & Brains.

AMERSFOORT JAZZ FESTIVAL

Binnenstad, Amersfoort

11 tot en met 14 juni 2015

(<http://www.amersfoortjazz.nl/programma.html>)

Met onder anderen: Peter Beets, Frits Landesbergen, Thijs Borsten, John Engels, WhoSheDo, Tim Wes en Saskia Laroo.

SWINGIN GRONINGEN

Binnenstad, Groningen

11 tot en met 13 juni 2015

(<http://swingingroningen.nl/>)

Met onder anderen: Karma met Michael Varekamp, Sinas, Project Tumble T (Peter Tiehuis), DEMI-SEQ en Sven Hammond.

JAZZ ON THE WAVES

Klif, NH Kerk, Den Hoorn (Texel)

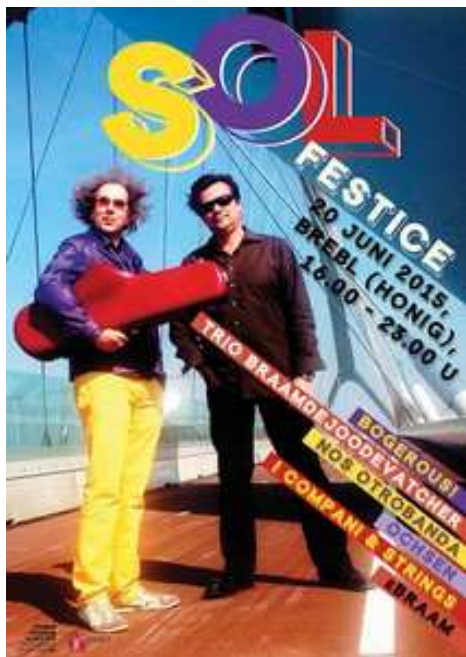
17 tot en met 20 juni 2015

(<http://www.jazzonthewavestexel.nl/>)

Met onder anderen: Eric Vloeimans, Masha Bijlsma, Jeroen van Vliet, Broken Brass Ensemble en Jeroen Zijlstra.

FESTIVALS JUNI VERVOLG

(Foto: Aili Deiwiks)

SOLFESTICE

Brebl (Honig), Nijmegen
20 juni 2015

Op 20 juni, de langste zaterdag van het jaar, vindt een nieuw festival plaats in Nijmegen: Solfestice. Michiel Braam en Bo van de Graaf presenteren in samenwerking met JiN (Jazz in Nijmegen) elk hun belangrijkste bands en een jonge band met toptalenten van het ArtEZ conservatorium. "Alles tussen exotische lounge, emo - en improrock, wereldmuziek, filmmuziek en hedendaagse jazz passeert de revue", aldus de heren.

Programma:

16:00 uur **BOGEROUS!** Bo vd Graaf, saxofoons; Veit Steinmann, cello; Philipp Rüttgers, piano; Dion Nijland, bas.

17:00 uur **Trio BraamDeJoodeVatcher** Michiel Braam, piano; Wilbert de Joode, bas en Michael Vatcher, drums.

18:00 uur **Nos Otrobanda** Michiel Braam, piano; Aty de Windt, basgitaar; André Groen, wiri.

20:00 uur **Ochsen** Joël Botma, trompet; Philipp Frenzel, piano; Christoph Chudaska, basgitaar; Bouke Hofma, drums.

21:00 uur **I Compani & Strings: Last Tango in Paris.** Muziek van Gato Barbieri, gearrangeerd en aangevuld met eigen werk door Loek Dikker. Met de filmbeelden van Bertolucci.

22:00 uur **eBraum** Michiel Braam, toetsen; Pieter Douma, basgitaar en Dirk-Peter Kölsch, drums.

Volg Jazzflits ook op Facebook
<https://www.facebook.com/Jazzflits>

INGEZONDEN

De grote betekenis van John J. Vis voor de jazz

Terecht dat in Jazzflits nummer 237 aandacht is besteed aan het overlijden van producent en impresario John James Vis. Op zijn betekenis voor de ontwikkeling van de Nederlandse jazz met name in de jaren vijftig en zestig vestig ik graag nog eens de aandacht.

Onder zijn artiestennaam Johnny James speelde hij in 1950 in The 52nd Street Quintet op tenorsax, samen met Nedly Elstak op trompet, Guus Gallis op piano, Kees Hundepool op bas en Frans Landsbergen op drums. Het kwintet speelde bopnummers als 'Good bait', 'Now's the time' en 'Ornithology'. Samen met het boptet van Rob Pronk, met onder anderen de broers Ack en Gerard van Rooijen, waren dit de twee jazzcombo's die in 1950 onvervalste bebop speelden.

John J. Vis startte in 1950 als uitgever-hoofdredacteur van het jazztijdschrift 'Philharmonic'. Onder de naam Johnny James schreef hij in nummer twee van 1950 al een opzienbarend artikel over de 'hogepriester' van de bop, Thelonious Monk. Hij is de eerste Nederlandse jazzpublicist die het eigenzinnige en sterk percussieve pianospel van Monk op waarde weet te schatten. Vis eindigde zijn verhaal met de conclusie: "Kunst is Kunst – Monk is Monk en Monk is het axioma in de moderne muziek, het muzikale bewijs in het ongerijmde...."

Van nog grotere betekenis is het stempel dat John J. Vis als producer bij het label Artone vanaf midden jaren zestig weet te drukken op de belangrijkste jazzelpees van deze periode. Op 19 en 20 oktober 1965 produceerde hij de opnamen van Boy's Big Band voor de elpee 'Now's The Time!'. De belangrijkste plaat van de jaren zestig, waarvoor Vis verantwoordelijk is, is de elpee van het Misha Mengelberg Quartet met Piet Noordijk (altsax), Rob Langereis (bas) en Han Bennink (drums). De meest toonaangevende groep van die tijd.

Ook de tweede elpee van Boy's Big Band 'Finch Eye' is bijzonder, omdat het de eerste keer is dat Willem Breuker op vinyl verschijnt. De opnamen dateren van 7 en 8 september 1966. Breuker speelt maar op één nummer mee: '2128', een compositie van zijn hand.

In maart 1967 is Vis verantwoordelijk voor de opnamen van het Theo Loevendie Trio voor de elpee 'Stairs'. De andere leden van zijn trio waren Maarten van Regteren Altena (bas) en John Engels jr. (drums). Het trio speelt muziek die op de breuklijn ligt van bop en actuele geïmproviseerde muziek. De laatste elpee die ik wil noemen, die John J. Vis als producer van Artone in de jaren zestig heeft uitgebracht, is 'Blue Burton' van zangeres Ann Burton met Louis van Dijk (piano), Jacques Schols (bas) en John Engels jr. (drums). Op een paar nummers speelt Piet Noordijk nog mee. Onder meer door het uitbrengen van deze elpees hebben we dankzij John J. Vis een aardig gedocumenteerd beeld van de ontwikkelingen die zich in het jazzgebeuren van de jaren zestig afspeelden.

Ben IJpma Heemskerk

De redactie van JazzFlits behoudt zich het recht voor om ingezonden stukken in te korten, te redigeren of te weigeren.

Nat Adderley:

**"I never heard of a jazz musician who retired.
You love what you do, so what are you going to do?
Play for the walls?"**